

- 6) Ifølge det sjette anbringende foreligger der en tilsidesættelse af principperne om, at straffeskærpe ikke kan have tilbagevirkende kraft og om berettigede forventninger som følge af anvendelsen af Kommissionens retningslinjer fra 2006 om beregning af bøder ⁽²⁾ på beregningen af de bøder, der er pålagt sagsøgeren, på trods af, at disse retningslinjer blev vedtaget efter indledningen af undersøgelsen. Denne anvendelse af retningslinjerne fra 2006 med tilbagevirkende kraft har ført til en væsentlig forhøjelse af bødeniveauet, der ikke med rimelighed kunne forudses på tidspunktet for de faktiske omstændigheder.
- 7) Ifølge det syvende anbringende foreligger der en tilsidesættelse af sagsøgerens ret til at blive hørt og af princippet om ligebehandling ved beregningen af de bøder, der er pålagt sagsøgeren, da der ikke har fundet nogen kontradiktorisk forhandling sted vedrørende de afgørende forhold ved bødeberegningen.
- 8) Ifølge det ottende anbringende foreligger der fejl ved beregningen af de bøder, der er pålagt sagsøgeren, da disse bøder er blevet beregnet på baggrund af forkerte salgsværdier, der i) kun omfatter de omhandlede tillægsgebyrer og ikke taksterne og ii) ikke omfatter de beløb, der svarer til 50 % af selskabet Air France og KLM's inbound-indkomst i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde.
- 9) Det niende anbringende vedrører en fejlagtig vurdering af grovheden af den af selskabet Air France og KLM udviste adfærd, idet der er anlagt åbenbart fejlagtige skøn og sket en tilsidesættelse af ligebehandlingsprincippet, dels ved at der ikke er taget hensyn til den mindre grove karakter af overtrædelsen vedrørende tillægsgebyrerne, parternes samlede beskedne markedsandel, selskabet Air France og KLM's beskedne fortjenstmargen og selskabet Air France og KLM's forværrede finansielle situation på grund af den økonomiske krise i luftfragtsektoren, dels ved at lade kontakterne vedrørende praksis udenfor Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde være omfattet af overtrædelsen omfang.
- 10) Ifølge det tiende anbringende foreligger der en tilsidesættelse af princippet om straffes forholdsmæssighed og der er anlagt et åbenbart fejlagtigt skøn ved anvendelsen af et tillægsbeløb på 16 % for de bøder, der er pålagt sagsøgeren, og en manglende begrundelse vedrørende den takst på 16 %, som er anvendt i den forbindelse.
- 11) Ifølge det ellevende anbringende er der foretaget en forkert beregning af varigheden af den overtrædelse, der er gjort gældende over selskabet Air France, hvilket har ført til en uberettiget forhøjelse af den bøde, der er pålagt sagsøgeren som følge af denne overtrædelse.
- 12) Det tolvte anbringende vedrører den omstændighed, at nedsættelsen på 15 % af de bøder, der er pålagt sagsøgeren i henhold til reguleringsordninger om luftfragt mellem medlemsstaterne og tredjelande, er åbenlyst utilstrækkelig.

(1) Kommissionens meddelelse om bødefritagelse eller bødenedsættelse i kartelsager (EUT 2002, C 45, s. 3).

(2) Retningslinjer for beregning af bøder efter artikel 23, stk. 2, litra a), i forordning (EF) nr. 1/2003 (EUT 2006, C 219, s. 2).

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Air France mod Kommissionen

(Sag T-63/11)

(2011/C 95/14)

Processprog: fransk

Parter

Sagsøger: Société Air France (Roissy Charles de Gaulle, Frankrig) (ved advokaterne A. Wachsmann og S. Thibault-Liger)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

— Annul创新ation på grundlag af artikel 263 TEUF af Kommissionens afgørelse K(2010) 7694 endelig af 9. november 2010 om en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Schweiziske Forbund og Det Europæiske Fællesskab om lufttransport (sag COMP/39.258 — flyfragt), i det hele for så vidt som den angår Société Air France, samt af de betragtninger, der understøtter afgørelsens dispositive del.

— Subsidiært annullation af artikel 5, litra b), i afgørelse K(2010) 7694 endelig af 9. november 2010, som pålægger Société Air France en bøde, og de betragtninger, der understøtter dens dispositive del, eller nedsættelse af denne bøde til et passende beløb.

— Europa-Kommissionen tilpligtes under alle omstændigheder at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremført 10 anbringender, der i det væsentlige svarer til de anbringender, der er fremsat i sag T-62/11, Air France — KLM mod Kommissionen.

Sag anlagt den 24. januar 2011 — Martinair Holland mod Kommissionen

(Sag T-67/11)

(2011/C 95/15)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Martinair Holland NV (Haarlemmermeer, Nederlandene) (ved lawyer R. Wesseling)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Afgørelsens artikel 1, 2, 3, 4, 5, 6 og 7 annulleres helt eller delvis.
- Subsidiært nedsættes de i afgørelsens artikel 5 pålagte bøder.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Søgsmaal i henhold til artikel 263 TEUF og artikel 261 TEUF samt artikel 31 i forordning nr. 1/2003 til prøvelse og annullation af Kommissionens afgørelse K(2010) 7694 endelig af 9. november 2010 vedrørende en procedure i henhold til artikel 101 TEUF, artikel 53 i EØS-aftalen og artikel 8 i aftalen mellem Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om luftfart (sag COMP/39.258 — luftfragt) rettet til Martinair Holland N.V., subsidiært med påstand om nedsættelse af den pålagte bøde.

Sagsøgeren har til støtte for søgsmålet gjort to anbringender gældende.

1) Med det første anbringende gøres det gældende:

- Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt i henhold til artikel 296 TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder (retten til god forvaltning), i det omfang det ikke af afgørelsen er muligt at udlede overtrædelsens/overtrædelsernes art og beskaffenhed; på den ene side er det åbenbart, at afgørelsens dispositive del identificerer fire (angiveligt sammenhængende og vedvarende) overtrædelser vedrørende særskilte adressater og forskellige perioder og geografiske ruter. På den anden side hverken bygger begrundelsen på eller henviser til nogle af de fire særlige overtrædelser.
- I det omfang Domstolen ikke er i stand til at prøve den for afgørelsen underliggende begrundelse fuldt ud pga. manglende (tilstrækkelig klar) begrundelse, tilsidesatte Kommissionen sagsøgerens væsentlige proceduremæssige rettigheder; sagsøgeren har navnlig gjort gældende, at afgørelsen tilsidesætter retten til god forvaltning, retten til effektive retsmidler og til en retfærdig rettergang, samt uskyldsformodningsreglen og retten til forsvar i henhold til artikel 41, 47 og 48 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

2) Med det andet anbringende påstås det, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn ved beregningen af bøden i strid med forordning nr. 1/2003⁽¹⁾ og retningslinjerne for beregning af bøder, og at den tilsidesatte proportionalitetsprincippet, ligebehandlingsprincippet og begrundelsespligten i strid med artikel 41 og 49 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, artikel 296 TEUF og andre almindelige EU-retlige principper. Sagsøgeren har i denne henseende gjort gældende:

- for det første, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn i strid med retningslinjerne for beregning af

bøder samt proportionalitetsprincippet og ligebehandlingsprincippet ved i beregningen af salgsværdien at inkludere omsætning vedrørende rater og hjemrejseflyvninger,

- for det andet, at Kommissionen anlagde et åbenbart urigtigt skøn med hensyn til overtrædelsens grovhed, hvilket var i strid med forordning nr. 1/2003, retningslinjerne for beregning af bøder og proportionalitetsprincippet,
- for det tredje, at Kommissionen tilsidesatte forordning nr. 1/2003, retningslinjerne for beregning af bøder og proportionalitetsprincippet ved under inddragelse af regelsættet om formildende omstændigheder kun at nedsætte bøden med 15 %, og
- for det fjerde, at Kommissionen tilsidesatte sin begrundelsespligt i forhold til beregningen af bøden i strid med artikel 296 TEUF og artikel 41 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16.12.2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 (EFT 2003 L 1, s. 1).

Sag anlagt den 1. februar 2011 — Omnis Group mod Kommissionen

(Sag T-74/11)

(2011/C 95/16)

Processprog: rumænsk

Parter

Sagsøger: Omnis Group Srl (Bukarest, Rumænien) (ved advokat D.-A.-F. Tarara)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Sagsøgerens påstand om annullation af Kommissionens afgørelse af 1. december 2010 i sag COMP/39.784 — Omnis/Microsoft tages til følge.
- Sagen hjemvises til Kommissionen med henblik på, at denne træffer fornyet afgørelse i sagen.
- Subsidiært, Retten træffer selv afgørelse og giver sagsøgerens medhold i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Ved sit søgsmaal nedlægger sagsøgeren i henhold til artikel 263 TEUF påstand om annullation af afgørelsen af 1. december 2010 i sagen COMP/39.784 — Omnis/Microsoft, med hvilken den af sagsøgeren fremsatte klage over Microsofts påståede konkurrencebegrænsende adfærd blev afvist.